

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	654-06-1049
Дата	20 / 06 2016 г.

16 35

Чрез
Председателя
на Народното събрание
г-жа Цецка Цачева

До
Министъра
на финансите
на Република България
г-н Владислав Горанов

В Ъ П Р О С

от Методи Андреев – народен представител от 43-то Народно събрание

На основание чл. 90, ал.1 от Конституцията на Република България и във връзка с чл. 91, ал.1 от ПОДНС внасям въпрос

Относно: Продължаващо несъобразяване на българското законодателство с разпоредбата на т. 4 от чл. 22 от раздел V „Етилов алкохол” на Директива 92/83/ЕИО на Съвета.

УВАЖАЕМИ МИНИСТЪР ГОРАНОВ,

Не мога да кажа, че съм удовлетворен от Вашия отговор на предишния ми актуален въпрос с изх. № 654-06-920/27.05.2016 г. Не съм удовлетворен, защото Вие фактически не отговаряте по същество на нито един от поставените от мен въпроси. Хубавото в случая е, че от текста, който Вие представяте за отговор на актуалния ми въпрос, става ясно, че съгласно цитираната Директива 92/83/ЕИО на Съвета, съществуват две възможности, при които всяка една държава - член на Европейския съюз, може да прилага намалена акцизна ставка в размер до 50 % от стандартната националната ставка на акциза за етиловия алкохол, а именно:

- за производство на етилов алкохол в СМОД, произвеждащи годишно до 10 хектолитра чист алкохол (чл. 22, т. 1 от Директива 92/83/ЕИО на Съвета);

- за етилов алкохол за лична употреба на собственици на овощарски стопанства в количество до 30 л./год. за едно стопанство, произведен в

обекти за дестилиране (забележете не СМОД!), които произвеждат годишно повече от 10 хектолитра етилов алкохол (чл. 22, т. 6 от Директива 92/83/ЕИО на Съвета).

От цитираните точки на чл. 22 на Директивата ясно се разбира, че съществуват два вида обекти за дестилиране на етилов алкохол:

- такива, които произвеждат годишно до 10 хектолитра чист алкохол и са собственост на т. н. „малки производители”, произвеждащи етилов алкохол от продукцията на своите стопанства с цел свободно обращение (разбирай пазарна реализация) – виж т. 4, чл. 22 от Директивата;

- други, които са предназначени за извършване на услугата „дестилиране на етилов алкохол”, произвеждащи годишно повече от 10 хектолитра чист алкохол, така както е казано в т. 6 на чл. 22 от Директивата.

Неудовлетворението ми от Вашия отговор е и поради обстоятелството, че в него се прави опит европейските изисквания за използването на данъчни складове при производството на алкохолни напитки, да се представят по един удобен за Вашата позиция начин. За сега няма да коментирам съществуващите безумни текстове в Закона за акцизите и данъчните складове, касаещи винопроизводителите, занимаващи се САМО с производство на вино и изискващи, за тези от тях, чиито производствен обем е над 1000 хектолитра, използването на данъчни складове, контролни точки и калибриране на съдовете, а за тези до 1000 хектолитра наличие „само” на контролни точки и калибриране. И всички тези ненужни, скъпоструващи и бюрократични усложнения продължават да тормозят винопроизводителите, при условие, че от 1 януари 1993 г. е в сила разпоредбата на чл. 5 от Директива 93/84/ЕИО на Съвета, съгласно която акцизната ставка на виното се определя на НУЛА ЕВРО ЗА ХЕКТОЛИТЪР!!! Освен това в чл. 2 на същата Директива са изброени продуктите, за които тя се отнася. Там ясно се вижда, че се прави разлика между „алкохол и алкохолни напитки” и „вино”. Но това ще е тема на следващ актуален въпрос.

И така, за да не бъда голословен и да аргументирам тази моя неприятна и за мен констатация, ще цитирам дословно това, което Вие сте ми написал с претенция, то да е Вашият отговор на моя актуален въпрос и това, което е написано в т. 4 на чл. 22 от Директива 92/83/ЕИО на Съвета. Ето какво пишете Вие: *„По отношение на производството на алкохолни напитки, европейските изисквания са същото да се извършва в данъчни складове от лица, получили разрешение от компетентния държавен орган, в случая митническата администрация.”*, а ето какво се казва в съответния текст от Директивата: *„4. Държавите-членки могат да въведат разпоредби, по силата на които алкохолът, произведен от малки производители, се пуска в свободно обращение веднага след като е произведен (при условие, че производителите не са изпълнявали сделки*

между държави-членки), без за него да се прилагат правилата относно акцизните складове, и се облага с окончателен акциз по единна ставка.”. Мисля, че всичко е ясно. Вие просто пропускате, неудобния, както за много други министри на финансите така и за големите производители, текст, който ясно казва, че алкохолът (в случая етиловия алкохол), произведен от т.н. „малки производители” може веднага да се пуска в обращение без за него да се прилагат правилата относно акцизните складове. В тази връзка е и моят актуален въпрос.

1. Защо текстът на т. 4 от чл. 22, Раздел V „Етилов алкохол” на Директива 92/83/ЕИО и до сега не е транспониран по никакъв начин в Закона за акцизите и данъчните складове и чии интереси биха се накърнили?

Моля, отговорът да ми бъде представен в писмен вид.

С уважение:

Методи Андреев